

[Hans Nielsen.]

Udvalg, og vi har ogsaa modtaget en Række Henvendelser fra Organisationer og fra private, hvori der er udtalt Ønsker om Ændringer i Forslaget af forskellig Art, men i det store og hele har disse Indvendinger jo ikke været særlig vidtgaaende.

Handelsministeren har efter min Mening ogsaa vist stor Velvilje over for adskillige af de Krav, der er fremkommet fra Erhvervslivet, det være sig fra Handelen, Industrien eller andre Erhverv her i Landet. Der er stillet nogle faa Ændringsforslag, hvori der tages Hensyn til fremkomne Besværinger. Endvidere findes der i Betænkningen en længere Fortolkning af Forslagets § 3 og § 7. Jeg skal ikke føje yderligere Kommentarer til disse Udtalelser, som Handelsministeren har givet sin Tilslutning. Jeg tror, at de i høj Grad tydeliggør baade § 3 og § 7, og at de ogsaa imødekommer fremsatte Ønsker. Det gaar jo ofte saadan, at naar man vil imødekomme fremsatte Ønsker, saa viser det sig, at der protesteres imod, at man skrider til en saadan Imødekommenhed. Nu har man i adskillige Tilfælde protesteret imod, at Aaret 1931 anvendes som Grundlag for Tildelingen af Valutaattester, og forlangt, at det skulde ske paa Grundlag af senere Aars Fordelinger. Men naar Regeringen saa stiller Forslag om at imødekomme Ønsket, viser det sig, at der er andre, der synes, at det er en urigtig Fremgangsmaade.

Nu har Ministeren altsaa givet en Fortolkning, hvorefter ikke alene 1931, men ogsaa 1934 vil komme i Betragtning ved Tildeling af Valutaattester. Paa samme Maade er det jo gaaet med § 7 i Forslaget. Der har Ministeren i Forslaget søgt at imødekomme de mange Ønsker, som fra Handelens Side har lydt om, at de skulde have mere Indflydelse ved Attesternes Fordeling, men dette har jo ogsaa mødt stor Modstand. I Henvendelser til Udvalget har der været protesteret meget skarpt mod en saadan Fremgangsmaade. Jeg tror, at Handelsministeren ved den Fortolkning, han nu har givet af § 7, i Virkeligheden har strakt sig saa vidt, som man kan strække sig i Retning af Indrømmelser til Brancheforeninger og til Organisationer ved Valutaattesternes Fordeling til de enkelte Importører, saaledes at jeg føler mig overbejst om, at naar man vedtager Forslaget i denne Skikkelse, vil der ikke være Grundlag for berettiget Kritik over selve Lovforslaget. At der derefter alligevel kan opstaa Tilfælde af Utilfredshed, tvivler jeg ikke om, thi hvem vil, naar Talen

er om saa mange, mange Attester, kunne gennemføre en Ordning, der slet ikke indeholder nogen Mulighed for Forfordeling af den ene eller den anden? De saglige Indvendinger over for Forslaget er altsaa efter min Formening smaa i dette Øjeblik; Modstanden mod Lovforslaget er nu helt og holdent politisk.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, der er Ordfører for Venstre, holdt jo en Tale ved Forslagets første Behandling, hvor han erklærede, at Enkeltheder i Forslaget ikke interesserede ham. Det var en mærkelig Udtalelse fremsat af det næsttalrigste Parti i dette Ting, og til at begynde med maatte man antage, at det var et Udslag af daarligt Lune hos det ærede Medlem, og at det, naar man kom til at tale om Tingene, vilde vise sig, at et Parti som Venstre alligevel ikke kunde holde sig uden for Diskussionen om saa store og vigtige Spørgsmaal som dem, der her foreligger, men det har jo vist sig, at man har gennemført den negative Holdning, det ærede Medlem bebudede ved første Behandling, i Praksis og har forstærket den mærkværdige Opposition, som man fra Venstres Side indledede i Fjor, da Venstre ikke vilde samarbejde med de andre Partier om en Ordning.

Men endnu mere mærkeligt er det unægteligt, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og hans Parti i saa Henseende nu stiller sig ved Siden af Venstre. Da Venstre i Fjor erklærede, at de ikke længere vilde samarbejde med andre Partier og i det hele taget vilde være fri for alt Ansvar med Hensyn til Valutaordningen her i Landet, saa var der jo ingen, der hudflettede denne Optræden fra Venstres Side saa voldsomt, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde det. Jeg mener, at det var med Rette, at det ærede Medlem optraadte saa skarpt, som han gjorde over for Venstre. Gang paa Gang vendte han sig jo mod Venstre her i det høje Ting under den videre Behandling af Valutaloven i Fjor og bebrejdede dem, at de vilde være uvirksomme og ligegyldige Tilskuere under Behandlingen af et Forslag, som omfattede saa at sige hele Landets Økonomi. Nu stiller det ærede Medlem sig altsaa fuldstændig ved Siden af Venstre.

Begge de to Partier møder med Ændringsforslag, hvis Rækkevidde intet Menneske er i Stand til at se. Det er altsaa en fuldstændig Fart ud i det blaa, som begge Partierne indbyder Tinget til. Jeg forstaar ikke de to Partiers Optræden ved denne Lejlighed rent politisk, det maa jeg op-